നിന്നെപ്പോലെ നിന്നെ തല്ലിയവനേയും സ്നേഹിക്കുക

ലോകചരിത്രത്തിൽ മറ്റുള്ളവർക്കിട്ടു പാര വയ്ക്കുകയും പാരയ്ക്കു വിധേയരാവുകയും ചെയ്തിട്ടില്ലാത്തവരാരും തന്നെ കാണില്ല. കലാകായിക, സാംസ്കാരിക, രാഷ്ട്രീയരംഗങ്ങളിലെന്നല്ല മനുഷ്യനേർപ്പെടുന്ന സകലമാന പരിപാടികളിലെയും അവിഭാജ്യഘടകമത്രേ പാര. പാരയുടെ പിൻബലമില്ലാതെ ഒറ്റയൊരുത്തനും നാളിതുവരെ ശ്രദ്ധേയനായിട്ടില്ല; പ്രസിദ്ധനുമായിട്ടില്ല. നാളെ മേലാക്കം ആകാനും പോണില്ല.

പുരാണങ്ങൾ പറയുന്നത് പാരവെപ്പുകളിൽ ശരി-തെറ്റുകളോ പുണ്യ-പാപങ്ങളോ ഇല്ലെന്നാണ്. ദൈവനിന്ദയുമില്ലത്രേ. തന്നെയുമല്ല എന്തുതന്നെ ദുഷ്പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്തിട്ടായാലും പുരുഷൻ (കാലക്കേടുകൊണ്ട് സ്ത്രീയും) പ്രസിദ്ധനായികൊള്ളണണമെന്ന് ആചാര്യന്മാർ അനുശാസിക്കുന്നു. ശക്തിക്കൊത്ത വഴിപാടെന്നപോലെ കഞ്ഞിക്കലവും കൂട്ടാൻചട്ടിയും തട്ടിയുടച്ചോ ഉടുമുണ്ട് വലിച്ചു കീറി തലയിൽ കെട്ടിയോ കഴുതപ്പുറത്ത് കയറിയോ പ്രസിദ്ധനാകാൻ ശ്രമിക്കണമെന്ന് ഗുണദോഷിക്കുന്നു. പ്രസിദ്ധിക്കുവേണ്ടി എന്തുതന്നെ വീരപരാക്രമങ്ങൾ ചെയ്താലും കുമ്പസാരിക്കേണ്ടതില്ലെന്ന് സാരം.

രാവണൻ രാമനെ പാരവച്ച് സീതയെ കസ്റ്റഡിയിലാക്കിയതുകൊണ്ടല്ലേ രാമരാവണ യുദ്ധത്തിനു കാരണമായത്. ടി യുദ്ധമില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ പിന്നെ രാമനെ ആർക്കുവേണം? മഹാഭാരതത്തിലെ കാതലായ ഭാഗം യുദ്ധം തന്നെയല്ലേ? കൂടെ കൂടിയവർ പാരവച്ച് കുരിശിലേറ്റിയില്ലെങ്കിൽ യേശുദേവനെ ആരെങ്കിലും ഇന്നു തിരിഞ്ഞു നോക്കുമായിരുന്നോ? പാരപണികൊണ്ട് പൊറുതിമുട്ടിയ നബിതിരുമേനി മെക്കയിൽ നിന്നും മദീനയിലേക്ക് പാലായനം ചെയ്തില്ലേ? എന്തിനേറെ നാരദമഹർഷിയുടെ സ്ഥിരം കൈത്തൊഴിലായിരുന്നു പാരപണി.

പാരകൾ തന്നെ രണ്ടുതരമുണ്ട്. ഹിംസാത്മകവും അഹിംസാത്മകവും. സാധാരണക്കാരനുംകൂടി മനസിലാകുന്ന ഭാഷയിൽ പറഞ്ഞാൽ വെജിറ്റേറിയനും നോൺ വെജിറ്റേറിയനും. മന്ത്രതന്ത്രങ്ങളും ദുഷ്കർമ്മങ്ങളെന്നും സൽകർമ്മങ്ങളെന്നും രണ്ടായി തരം തിരിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഈയിടെ ശരദ്പവാറും കൂട്ടരും കൂടി സോണിയാഗാന്ധിക്കിട്ടൊരു വിക്കുവീക്കിയതു കണ്ടില്ലേ? അതാണ് ഹിംസാത്മക പാര. ദുർമന്ത്രവാദം എന്നും പറയും. കാരണം; ടി പാരക്കു പിന്നിലെ ഉദ്ദേശ്യം സോണിയാഗാന്ധിയും ക്ടാങ്ങളും നശിച്ച് നാറാണക്കല്ലു പിടിക്കുക എന്നതായിരുന്നു. ഉന്മൂലനം ചെയ്യുക. ഇറ്റലിയിൽ പെറ്റുണ്ടായവളെങ്കിലും ഇവിടെ ഇന്ത്യാചരിത്രം സോണിയയുടെ രക്ഷക്കെത്തി. 1939ൽ ഇന്ത്യാമഹാരാജ്യത്തിലെ വിവരംകെട്ട കോൺഗ്രസുകാരെല്ലാം കൂടി മഹാത്മജിക്കിട്ടൊരു പാരവച്ചു. താന്തോന്നിയായ സുഭാഷ് ചന്ദ്രബോസിനെ മഹാത്മാവിന്റെ ഇംഗിതം മാനിക്കാതെ കോൺഗ്രസ് പ്രസിഡന്റായി രണ്ടാം വട്ടവും തിരഞ്ഞെടുത്തു.

ഉടനെ ഗാന്ധിജി അഹിംസാത്മകമായി കോൺഗ്രസിന്റെ പ്രാഥമികാംഗത്വം രാജിവച്ചു. തുരുതുരാന്ന് വർക്കിംഗ് കമ്മറ്റിക്കാർ ക്രിയാത്മകമായി രാജിവച്ചു. തിക്കുംതിരക്കുമായി. കരച്ചിലും പിഴിച്ചിലുമായി പൊറുതിമുട്ടിയപ്പോൾ സുഭാഷ് ചന്ദ്രബോസ് പ്രസിഡന്റു പദമൊഴിഞ്ഞ് ഐ.എൻ.എ രൂപീകരിക്കുവാൻ പുറപ്പെട്ടുപോയി. ഗാന്ധിജി വീണ്ടും മുടിചൂടാമന്നനായെന്ന് ചരിത്രം. അതേ അഹിംസാത്മക പാര, സോണിയയുടെ രക്ഷക്കെത്തിയതു കണ്ടില്ലേ? പ്രസിഡന്റു പദം രാജിവയ്ക്കാതെ പവാറിന്റെ പാരക്ക് മറുപാരയായി ചുടലഭദ്രകാളിയെ കൂട്ടുപിടിക്കുവാൻ മുതിർന്നിരുന്നെങ്കിൽ കളി തീക്കളിയായേനില്ലേ? അതാണ് ഗാന്ധിയൻ പാരയുടെ മിടുക്ക്.

ഇതാ, മലയാളം മീഡിയംകാരിൽ നിന്നും ന്യായമായ ചില സംശയങ്ങൾ: മഹാശയൻ. അങ്ങയുടെ വിശദീകരണങ്ങൾ കയ്ച്ചിറക്കാനും മധുരിച്ചിട്ടു തുപ്പാനും സഹിക്കാത്ത പരുവത്തിലായിരിക്കുന്നു. എങ്കിലും ഞങ്ങളത് രണ്ടുകണ്ണുകളുമടച്ച് വിശ്വസിക്കുകയാണ്. ഒരു ചോദ്യം: ഗാന്ധിജിയെക്കുറിച്ച് പലതും കേട്ടറിവുണ്ട്. വെറും അഹിംസാത്മകമായ പാരപണികൊണ്ട് നമ്മെപ്പോലുള്ള ഒരുവൻ ഇത്രമേൽ പ്രശസ്തനായതെങ്ങനെയെന്ന് ഒന്നു ചുരുക്കത്തിൽ വിശദീകരിക്കാമോ?

തീർച്ചയായും. പക്ഷേ; നിങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ അതെത്രമാത്രം പ്രയോജനപ്പെടുമെന്നറിയില്ല. ചെറുപ്പകാലത്ത് പഠിച്ച വിദ്യ മാനുഷനുള്ള കാലം മറക്കില്ല എന്നാണ് പഴമൊഴി. വർഷങ്ങൾക്കുമുന്നേ - പഴയകാലത്തെ -ഒരു പത്രവാർത്ത നോക്കു.

അകലെ, ദക്ഷിണാഫ്രിക്ക എന്ന ദിക്കിൽ ഒരു വിദ്വാൻ അത്ഭുതകരമായ ഒരുതരം വേല കാണിച്ചിരിക്കുന്നു. ടിയാൻ വടക്കേ ഇന്ത്യക്കാരനായ ഒരു വക്കീലാണത്രേ. എം.കെ.ഗാന്ധി എന്നാണ് പേര്. ബിലാത്തിയിലും മറ്റും പോയി ഭയങ്കരമായ വക്കീൽ ഭാഗം പഠിച്ചതുകൊണ്ട് ഏതോ ഒരു കേസുവാദിക്കാൻ ചെന്നുപെട്ടതാണത്രേ. അവിടെ വെള്ളക്കാർക്കു മാത്രമുള്ള തീവണ്ടിയിലെ ഒന്നാം ക്ലാസിൽ വിദ്വാൻ കേറി ഇരിക്കുകയും തന്മൂലം അങ്കശിങ്കകളുണ്ടാകുകയും വെള്ളക്കാരൻ ഉന്തിത്തള്ളിതാഴത്തിടുകയും ചെയ്തു. നിലത്തു വീണിട്ടും കിടന്ന കിടപ്പിൽ ചില നിയമവശങ്ങൾ പറയവേ, വെള്ളക്കാരൻ ബൂട്ടിട്ട കാലുകൊണ്ട് ഒന്നാംതരം ഒരു ചവിട്ട് മോന്തയ്ക്കുതന്നെ വച്ചുകൊടുത്തു. ചവിട്ടുകൊണ്ടതും മുമ്പാരത്തെ രണ്ടു പല്ലുകൾ കൊഴിഞ്ഞുപോയി. പല്ലുകൾ രണ്ടു കുപ്പായക്കീശയിൽ ഇട്ടുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം 'സഹോദരാ, അങ്ങയുടെ കാല് നൊന്തുവോ' എന്ന് ചോദിച്ച് വെള്ളക്കാരന്റെ കാലി ഉഴിഞ്ഞുകൊടുക്കുവാൻ നോക്കിയെന്നും പന്തംകണ്ട പെരുച്ചാഴിയെപ്പോലെ വെള്ളക്കാരൻ സ്ഥലംവിട്ടെന്നും പറയുന്നു. ഏതായാലും ടി അത്ഭുതമനുഷ്യനെ കാണുവാൻ ധാരാളം പുരുഷാരം വരുന്നുണ്ടത്രേ. നല്ല തമാശതന്നെ.

തല്ലുവാൻ അധികാരമുള്ളവരും തല്ലുകൊള്ളുവാൻ വിധിക്കപ്പെട്ടവരും മാത്രമുണ്ടായിരുന്ന പഴയകാലത്ത് നടന്ന സംഭവമാണ് മേൽ കൊടുത്ത പത്രവാർത്ത. കഥാപാത്രം മഹാത്മജിയും.

ഇക്കാലത്തൊരുത്തനെ പിടിച്ച് നല്ല കീഞ്ചുകീഞ്ചുമ്പോൾ പോലീസുകാരന്റെ കൈയിൽ ഉഴിയുവാൻ തുടങ്ങിയാലെന്തിരിക്കും? ഇടിയുടെ കൈലാസമാകില്ലേ?

കാലമഹിമകൊണ്ട് മഹാത്മജി പ്രസിദ്ധനായി. സൗത്താഫ്രിക്കക്കാരുടെ കണ്ണിലുണ്ണിയും വർണവിവേചനത്തിനെതിരായുള്ള അവരുടെ സമരത്തിന്റെ മുന്നണിപ്പോരാളിയുമായി. 'നിന്നെപോലെ നിന്റെ അയൽക്കാരനേയും സ്നേഹിക്കുക' എന്ന യേശുദേവന്റെ ഉപദേശം കേട്ട് ഉൾപുളകമണിഞ്ഞിരുന്നവർ 'നിന്നേക്കാളുപരി, നിന്നെ തല്ലിയവനെ സ്നേഹിക്കുക' എന്ന എം.കെ.ഗാന്ധിയുടെ നൂതന മുദ്രാവാക്യത്തിൽ എരിപിരികൊണ്ടു; ഹർഷപുളകിതരായി.

മേപ്പടി കലാപരിപാടിയിൽനിന്നും സമാർജിച്ച പ്രസിദ്ധിയുമായി ഇന്ത്യയിൽ തിരിച്ചെത്തുമ്പോൾ ഇറവിടത്തെ

ഭവാനന്ദൻ കാരുമത്ര

കോൺഗ്രസുകാരെല്ലാം പിരിച്ചെടുത്ത സംഭാവനയും വരിസംഖ്യയും പോക്കറ്റിലിട്ട് കൊച്ചുപിച്ചാത്തിയും കുറുവടിയുംകൊണ്ട് ബ്രിട്ടീഷുകാരനെ എതിരിടുവാനുള്ള തന്ത്രങ്ങളാരാഞ്ഞ് അങ്ങിങ്ങ് ബ്രാഹ്മണാൾ ഹോട്ടലുകളിലും കള്ളുഷാപ്പുകളിലും തമ്പടിച്ചിരിക്കയായിരുന്നു. ഓർക്കാപ്പുറത്തൊരു വീക്ക് കിട്ടിയപോലെ എല്ലാവരും ഉഷാറായി. അതാ വരുന്നു മറ്റൊരു പാര. ജന്മദേശത്ത് ആദ്യമായി ലഭിച്ച ഊഷ്മളമായ വേർപാടിന്റെ പത്രറിപ്പോർട്ട് ശ്രദ്ധിക്കുക.

വളരെ വലിയ മൈതാനത്ത് ഒരു സൂചി കുത്താൻപോലും പറ്റാത്ത വിധം പുരുഷാരം ആയിരുന്നു. സ്ത്രീകളും കൈക്കുഞ്ഞുങ്ങളും നന്നായി വെട്ടിവിയർത്തങ്ങനെ നില്ക്കുന്ന സമയത്ത് എം.കെ.ഗാന്ധി വെറും ഒരു മുട്ടിറങ്ങാത്ത മുണ്ടുമാത്രം ധരിച്ച് കടന്നുവന്നപ്പോൾ എല്ലാവരും അത്യധികമായി അതിശയിക്കുകയും എം.കെ.ഗാന്ധിക്കിജയ് എന്നു വിളിച്ചോണംതന്നെ വിളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹം കൈകൾ ഉയർത്തി എല്ലാവരെയും അടങ്ങുവാൻ പറകയും അതുപ്രകാരം മഴ പെയ്തുതോർന്നപോലെ ബഹുജനം മുദ്രാവാക്യം നിർത്തുകയും ചെയ്തപ്പോൾ 'ഇന്ത്യാരാജ്യത്തെ എല്ലാവർക്കും നല്ല വസ്ത്രം ധരിക്കുവാൻ കഴിയുന്ന കാലത്തു മാത്രമേ താനും അത് ഉപയോഗിക്കുകയുള്ളുവെന്നും കൂടാതെ ഇന്നാട്ടിലെ പട്ടിണിക്കാരെപ്പോലെ താനും ഒരു കുടിലിലേക്ക് താമസം മാറ്റുകയാണെന്നുംകൂടി പറഞ്ഞു നിർത്തിയതും ബഹുജനം വീണ്ടും ജയ് വിളി തുടങ്ങി. ബഹളത്തോടു ബഹളം'.

പാരപണിയിൽ അദ്വിദീയനെന്നു പറയപ്പെടുന്ന നമ്മുടെ ലീഡറെ സങ്കല്പിക്കുക. അദ്ദേഹം മാനസാന്തരപ്പെട്ടു. ഒറ്റമുണ്ടും കൗപീനവും മാത്രം ധരിച്ച് പൊതുവേദിയിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട് മേപ്പടി ഒരു പ്രഖ്യാപനം നടത്തിയെന്താലാകും? ഒന്നുകിൽ വേലയിറക്ക്, പാരവെപ്പ് എന്നൊക്കെ പറയും. അതിനപ്പുറം പോകില്ല- തീർച്ച.

ആശ്രമവാസിയും കോൺഗ്രസുകാരുടെ രക്ഷാധികാരിയും സത്യം ഗ്രഹിക്കുവാനും ഗ്രഹിപ്പിക്കാനുമുള്ള സമരത്തിന്റെ സൂത്രക്കാരനും നേരുനെറിവുകളുടെയും അഹിംസാ വ്രതത്തിന്റെയും ഉപാസകനുമായങ്ങനെ കഴിയവേ ഗാന്ധിജിക്കൊരു ഭയങ്കരമായ ഉൾക്കാഴ്ചയുണ്ടായി. പകലു മുഴുവനും അഹിംസയും സത്യാഗ്രഹവും പറഞ്ഞുനടക്കുന്ന കോൺഗ്രസുകാരിൽ മിക്കവരും മോന്തിമയങ്ങിയാൽ കുറുവടിയുടെയും കൊച്ചുപിച്ചാത്തിയുടെയും പക്ഷത്തേക്ക് ചായുന്നു. ഉടനെ വന്നു താക്കീത്. കള്ളുകുടിക്കുന്നവൻ സംഘടനയ്ക്ക് പുറത്ത്. തലയിൽ മുണ്ടിട്ടിട്ടുപോലും ഒറ്റയൊരുത്തനെയും ഷാപ്പുകളുടെ പരിസരത്ത് കണ്ടുപോകരുത്.

അതോടെ കോൺഗ്രസുകാരുടെ കള്ളുഷാപ്പിലേക്കുള്ള തള്ളിക്കയറ്റം നിലച്ചു. പകരം പരിചാരകൻ മുഖാന്തിരം വീട്ടിൽ വരുത്തിയായി പരിപാടി. ഗാന്ധിജിയോടുള്ള അരിശം തീർക്കുന്നത് ചട്ടിയും കലവും സഹധർമിണിയുടെ മോന്തയ്ക്ക് തട്ടിയുടച്ചിട്ടായി. അങ്ങനെ കോൺഗ്രസുകാരെല്ലാം വീട്ടിലും നാട്ടിലും ഒരുപോലെ പ്രസിദ്ധരായതോടെ ഗത്യന്തരവും കിടക്കപ്പൊറുതിയും മുട്ടിയ ഗാന്ധിജി അഹിംസാത്മകത്തിലെ അവസാനത്തെ അടവു പ്രയോഗിക്കുവാൻ നിർബന്ധിതനായി. അതത്രേ, നിരാഹാര സത്യാഗ്രഹം. അങ്ങനെയങ്ങനെ എം.കെ.ഗാന്ധി മഹാത്മാഗാന്ധിജിയായി.